

Star
Dance

Je to přesně deset let od doby, kdy se poprvé na televizních obrazovkách objevila taneční soutěž StarDance. A zrodil se skutečný fenomén. Navíc fenomén na poli televizní zábavy, což je obecně žánr náročný. StarDance se ale stala živoucím důkazem toho, že zábava nemusí být podbízář ani laciná, že může být naopak kultivovaná i elegantní.

Za oněch deset let a sedm ročníků představila StarDance padesát osm známých osobností nejrůznějších profesí, které dobrovolně podstoupily náročnou výzvu a vrhly se do úsmorných tréninků a pečlivých příprav s nejistým výsledkem. Všichni účastníci ale ukázali, že pevná vůle a odhodlání nakonec vždy vedou k obdivuhodným výkonům.

StarDance je pořadem úspěšným. I my v České televizi se těšíme na každou další řadu. Zároveň ale cítíme závazek vůči všem divákům a jejich očekáváním, jsme si vědomi toho, že musíme udržet vysoko nastavenou úroveň kvality a navíc překvapit něčím novým. Rozhodně se o to i letos pokusíme a slibujeme, že to zase bude tanec!

Petr Dvořák
generální ředitel České televize

Deset let, sedm vrcholů StarDance

StarDance – deset let vzpomínek vychází knižně i na DVD

V roce 2006 byla dostavěna dálnice D5, o jejímž zbudování rozhodla vláda už v roce 1963, Mirek Topolánek se stal předsedou vlády – hned dvakrát, řidiči si museli začít zvykat na bodový systém a Karlu Gottovi se narodila třetí dcera. Koncem roku se na obrazovkách České televize rozezněla dnes notoricky známá znělka taneční soutěže StarDance. Táňa Kuchařová, která v roce 2006 jako první Češka získala titul Miss World, asi ještě neměla tušení o tom, že za sedm let přijde nabídka k účasti ve StarDance, stejně jako nic netušila ani jiná Táňa, Vilhelmová, která v roce 2006 získala Českého lva za film Šťěstí a ve StarDance si zatančila o rok později. Deset let, sedm ročníků, tři králové a čtyři královny tanečního parketu.

2006 – Zranění, přísloví a tvar lebky Zdeňka Chlopčíka
Kvůli zranění tanečníka musela ze soutěže odstoupit Mahulena Bočanová s Jarošlavem Kunešem. A to v prvním kole přiznala, že už si jsou tak blízko, že už mu i pere. Roman Vojtek své pocity po dotančení sděloval zásadně různojazyčnými příslovími. A nakonec si s Kristýnou Coufalovou vytančil finále. Vítězství věnoval právě odstouplivší Mahulene Bočanové, kterou dojal.

Co řekl Marek Eben: „Tvar lebky Zdeňka Chlopčíka mě fascinuje, má nejužší tvar, co jsem viděl – připomíná ostrí gilotiny.“

2007 – Schmitzerovy spodky a těhotenství finalistky
V soutěži se objevil nečekaný favorit – Jiří Schmitzer. Marek Eben v přímém přenosu nabídl dražbu Jiřího tréninkových spodků, které si na nácvik společné choreografie pořídili všichni tanečníci. Jiří Schmitzer nakonec skončil třetí. Druhý ročník vyhrál Aleš Valenta nad Tatianou Vilhelmovou, která ve finále oznámila své těhotenství.

Co řekl Marek Eben: „Kdo si myslel, že Jiří Schmitzer nemá na společenské tance, šeredně se mýlil. Opak je pravdou, ty tance nemají na Jiřího Schmitzera.“

2009 – Tyrš a vemeno

Třetí ročník se od začátku nesl v duchu souboje mezi Zuzanou Norrisovou a Danou Batulkovou. Konkurovat jim mohl jen Jaromír Bosák – a to nejen svým tancem, ale i komentáři. Podle jeho typického gesta rukou bylo zavedeno nové názvosloví pro novou figuru – jeden Tyrš. S tím to dotáhl až na třetí místo a v souboji tanečnic nakonec zvítězila Dana Batulková s Janem Onderem.

Co řekl Marek Eben: „Taneční styl odráží to, co se nám děje v hlavě. Vždy, když tančím, tak si uvnitř své hlavy říkám, že vypadám jako vemeno. Pak se na ten styl podívám a on tomu i odpovídá.“

2010 – Ušní tanec a Křížův hip hop

Tomuto ročníku velely vyhrčené emoce – zvláště při trénincích –, ale i nové kreace jako step nebo tanec uší Marka

Ebena. Největším překvapením se ale stala nesmělá Aneta Langerová, která se po boku Michala Kurtiše během osmi večerů proměnila ve skromnou, ale sebejistou tanečnici. O prvenství bojovala s Pavlem Křížem, který ve finále předvedl vítěznou free-stylovou kombinaci hip hopu a disca.

Co řekl Marek Eben: „No tak ale v latině se nám Aneta stydí už málo. Ještě pár měsíců a skončí u tyče.“

2012 – Baďurová u tyče a Procházka na bruslích

Pátý ročník byl, co do tanečních schopností soutěžících, jeden z nejsilnějších. Nakonec se o titul krále a královny tanečního parketu poprvé utkali dva sportovci – Kateřina Baďurová a Martin Procházka. Oba toho náležitě využili ve finálovém free-stylu. Zatímco Kateřina předváděla skok o tyči, Martin Procházka na kolečkových bruslích přeskočil Zdeňka Chlopčíka. Titul nakonec vybojovala Kateřina společně s Janem Onderem, který ve StarDance zvítězil již podruhé.

Co řekl Marek Eben: „Letos jsme s Terezou zjistili, že nám tu něco chybí. Když nepočítám eben, tak nám tu chybí nějaké dřevo!“

2013 – Souboj blondýn

Litý boj se v šesté StarDance rohořel mezi Taťanou Kuchařovou a Annou Polívkovou. A to nejen na parketu, ale i mezi hlasy diváků. Až do finále si obě tanečnice mezi sebou nechávaly jen malý rozdíl v hodnocení poroty. Ta ve finále oběma párům třikrát udělila nejvyšší počet bodů, tedy čtyřicet. Hlasy nakonec rozhodly a vítězkou se stala Anna Polívková s Michalem Kurtišem.

Co řekl Marek Eben: „Můžete předvídat počasí, kurz dolaru, ale ne to, co se stane v Brně. Brno je nepředvídatelné.“

2015 – Jak Pavlásek rozdělil národ

Sedmý ročník provázela řada noviněk. Poprvé se v soutěži objevilo deset párů – tím se zvýšil i počet večerů a ve finále se utkaly tři soutěžní páry. Jeden z tematických večerů byl věnován benefici. Tanečníci do svých choreografií zapojili klienta na vozíku z Centra Paraple. Sedmá StarDance se také nesla v duchu divokých sázek – buď o nejdelší šálu, nebo sněžené tkaničky Zdeňka Chlopčíka. Ve finále se nakonec utkali herečka Jitka Schneiderová, bloggerka Marie Doležalová a překvapivě i bavič Lukáš Pavlásek. Diváky si nakonec získala Marie Doležalová s Markem Zelinkou.

Co řekl Marek Eben: „Lukáš Pavlásek je z planety, kde když tančíte v rytmu, můžete dostat i pět let natvrdo.“

Výhry, prohry, slzy, příběhy. Výpravná kniha **StarDance... když hvězdy tančí** vychází 14. října v Edici ČT. Výběr toho nejlepšího ze sedmi ročníků bude pro fanoušky k dispozici i na DVD. K prodeji budou v běžné obchodní síti nebo v e-shopu České televize.

Kdo stojí za StarDance?

Jan Potměšil: manažer vývoje

Za StarDance stojí již od jejího vzniku – tedy deset let. V rámci Centra zábavné, divadelní a hudební tvorby má jako manažer vývoje na starosti pořady jako Všechnopárty, Herbář, Poštu pro tebe nebo Na plovárně. Má za sebou ale i eventy, jako jsou Ceny Anděl nebo Ceny české filmové kritiky. Stejně tak se spolupodílí na vzniku benefičních večerů například pro Konto Bariéry, Pomozte dětem nebo Světlušku. Jako pověřený kreativní producent je zodpovědný za Eurovision Song Contest, ve kterém se letošní účastnice České republiky Gabriela Gunčíková dostala až do finále.

Martin Kopřiva: manažer realizace

V České televizi pracuje jako manažer realizace Centra zábavné tvorby. Ve StarDance řídí výrobu celého projektu. Podílí se ale i na dalších formátech – například na oblíbené Všechnopárty, Zázracích přírody nebo Poště pro tebe. Realizačně zajišťuje i společenské události včetně Českého lva. Angažuje se i v charitativních projektech České televize, jako jsou Pomozte dětem nebo Pomáhej s humorem.

„Čeká nás další ročník StarDance! Od prvního ročníku uběhlo neuvěřitelných deset let a od té doby se tento projekt ob-

Jan Bors: hlavní dramaturg StarDance

V České televizi pracuje jako hlavní dramaturg největších zábavních formátů a eventů. Pod jeho vedením vznikly poslední dva ročníky StarDance, zabývá se i charitativními projekty, jako je Pomozte dětem.

„Letošní StarDance naváže na sedmou sérii tím nejlepším, co přinesla – opět bude deset večerů, tudíž i deset osobností a deset soutěžních tanečních párů. Ve finále se tak v tanci

„Letošní StarDance je v mnoha ohledech jedinečná. Především v tom, že velká část týmu tento projekt připravuje již deset let a já si jejich spolupráce nesmírně vážím a především to beru jako jeden velký zázrak pracovat na tak fantastickém projektu. V letošní StarDance bude řada překvapení, která, doufám, diváky potěší. Setkáme se i s páry z minulých řad, soutěžící budou bojovat v tematických večerech. Z čeho mám ale největší radost, je to, že všechny páry letošní řady trénují na maximum a jejich nasazení nasvědčuje tomu, že letošní soutěžní tance budou na jedné z nejvyšších úrovní, jaké jsme kdy ve StarDance měli. Věřím, že se nepletu a že si diváci osmou řadu užijí stejně tak, jak si ji užíváme my, co na projektu pracujeme.“

sahově, produkčně a technicky posunul tam, kam se nám tehdy ani nesnilo. Po sedmém ročníku jsme opět bohatší o zkušenosti s přípravou velkou zábavných projektů. Sledujeme trendy ve vývoji velkých zábavných formátů a přenášíme je do výroby České televize. Sázíme na osvědčený realizační tým, který mezi jednotlivými ročníky připravoval řadu dalších velkých projektů. Vysíláme ve vysokém rozlišení obrazu a živou hudbu orchestru v systému Dolby Digital 5.0. Natáčíme v největším ateliéru v České republice, na pražském Barrandově. StarDance se prostě stala ve společnosti skutečným pojmem ve smyslu známé a očekávané společenské události.“

znovu utkají tři nejlepší páry. Během sestavování podoby večerů jsme se snažili o pestrost, a to nejenom tu, kterou s sebou nesou naše osobnosti, ale i pestrost obsahovou. Na diváky tak čeká řada novinek a vylepšení. Mezi ty nejzajímavější inovace bude patřit zařazení nového typu tance. Zároveň si troufám tvrdit, že se opět posuneme i tanečně, čemuž odpovídá i výběr osobností, a nabídneme divákům tu nejlepší možnou podívanou.“

Roman Petrenko: režisér

StarDance režiruje od vůbec prvního ročníku. Letos poosmé bude se svým štábem zodpovídat za veškeré přímé přenosy i se všemi nevyzpytatelnými situacemi, které přinášejí. Každý večer má vždy precizně nazkoušený a náhlé situace umí řešit s klidem a rozvahou. Kromě velkých společenských událostí, jako je například Český lev, připravil pro Českou televizi dva ročníky soutěže Nejchytřejší Čech a Sportovce roku.

Zuzana Straková: kostýmní výtvarnice

Kostýmy a jejich výtvarné pojetí jsou nedílnou součástí StarDance. Kromě estetické stránky musejí být funkční a vymyšlené s ohledem na choreografii a výběr hudby. Tohoto úkolu se letos opět zhostila Zuzana Straková, která se do soutěže vrací potřetí. Kromě StarDance tvoří kostýmy pro muzikály a divadelní představení. Spolupracuje také na televizních znělkách a mnoha pořadech od seriálů po reality show.

„Sotva co jsme dokončili poměrně složité a specifické kostýmy ke kampani pro letošní StarDance, pro mě ve velmi atraktivním duchu, jsme začali připravovat kostýmy pro nadcházející ročník, který se kvapem blíží. Zatím připravuje-

Jan Onder: odborný poradce

V roce 1992 si u rodičů vyprosil taneční přípravku v klubu městského domu kultury v Sokolově. Dnes tento taneční klub vede. V roce 2001 získal nejvyšší možnou mezinárodní třídu v latinskoamerických tancích "M". Do společenských tanců se dočista zbláznil – studoval u špičkových trenérů především v Rusku a Německu. V minulých letech byli s taneční partnerkou Lucií Hunčárovou pravidelnými finalisty a semifinalisty mistrovství ČR. Jako tanečníci se pravidelně účastnili nejprestižnějších tanečních soutěží po celém světě, například Blackpool Dance Festivalu, otevřeného mistrovství Německa Germany Open Championchip a stovek dalších. Za největší úspěch však považuje své působení ve StarDance, kde soutěžil třikrát. Z toho dvakrát zvítězil, a to s Danou Batulkovou a Kateřinou Baďurovou, potřetí získal pomyslné stříbro s Taťánou Kuchařovou. Kultivovanému pohybu a tanci učí i děti ve svém pořadu Taneční hrátky s Honzou Onderem.

„Jsem zvědavý a zároveň nedočkavý, jaké taneční úkoly noví soutěžící tentokrát zvládnou. Kdo nás překvapí, zaujme a stane se miláčkem televizních diváků? Moc se těším na charitativní večer, který byl pro mě minulý rok mimořádným zážitkem. S radostí se také opět pustím do práce s kolegy-němi a kolegy ze štábu. Všech si jich vážím a mám je rád. Pracuji na 101 procent a vím, že je to proto, že StarDance mají všichni rádi. A i když nás všechny každá chyba velice mrzí, přeji si, abychom deseti přenosy prošli s úsměvem a spokojením. Osobně se těším i na odpočinkové rozhovory – s Markem Ebenem o víně a Láďou Vízkem o fotbale.“

me první dvě kola, ve kterých žádný z tanečnicků nevypadává. Scházíme se s jednotlivými páry a seznamujeme se s jejich pojetím choreografií a představami kostýmů, které upravujeme a podle vzájemné komunikace rozkresluje a dotahujeme detaily. Snažíme se reagovat na aktuální trendy ve světě taneční módy, v nabídce a barevnosti materiálů, zdobení. Během prvních týdnů budeme poznávat, který z párů půjde odvážnější cestou, jako například loňští vítězové, a kdo se bude lépe cítit v konzervativnějších modelech. Já sama jsem velmi zvědavá na taneční schopnosti našich osobností, které postupně seznamujeme s pojmem taneční kostým a vším, co k němu náleží – obzvláště pánská část je zatím poměrně zaskočená. Všem ale přeji, aby dotančili se ctí co nejdále.“

Martin Kumžák:

Na naši zajetou partu nedám dopustit

Hudba a tanec k sobě neodmyslitelně patří. Ani letos by se StarDance neobešla bez nezaměnitelných aranžmá Martina Kumžáka a jeho Moondance Orchestra.

Moondance Orchestra vznikla před deseti lety – právě kvůli první StarDance. Jakých bylo deset let s tímto orchestrem?

Jedním slovem: osudových.

Říká se, že je složena pouze z Vašich přátel. Vystupujete stále ve stejné sestavě?

Za celou dobu došlo k jediné změně, a to na postu basisty. Nyní s námi hraje Martin Lehký, můj dlouholetý kolega – a jak jinak – kamarád. Myslím, že jsme unikátní sestava ne proto, jak nebo co hrajeme a zpíváme, ale proto, že se máme opravdu rádi, a to navzdory dekádě společné práce. Toho si vážím úplně nejvíc. Klíčovým členem je tedy každý.

Jaké nejbizarnější aranžmá jste za své působení ve StarDance připravil?

Loňské paso doble pro Lukáše Pavláška s Lucíí Hunčárovou. Vytvořili jsme ho z písně Beatles – Yellow Submarine.

Jak vlastně probíhá výběr skladeb pro soutěžící?

Většinou přinášejí návrhy sami profesionální tanečníci. Spolu s dramaturgy pořadu buď danou skladbu schválíme, nebo navrheme naši alternativu. Je fajn, že výběr probíhá takto. Tanečníci mají úplně jiný pohled na hudbu než muzikanti, a tak se nám kolikrát dostanou do ruky skladby, které bychom na první dobrou do výběru nezařadili.

Co je pro Vás při takovém výběru rozhodující?

Aby ta skladba byla stále hudbou, nejen pouze rytmem nebo náladou. Je také důležité vybrat takové písně, které jsme v našem obsazení a s našimi zpěváky schopni odehrát. Ne vše, alespoň podle mne, lze.

Co by Vás ve StarDance ještě bavilo vytvořit za aranžmá? Je někdo, s kým byste si rád zahrál?

Mám tu čest spolupracovat s těmi nejlepšími, a to nejen po profesní stránce. Alespoň tak to vidím já, takže po žádném experimentu vlastně netoužím. Možnost přizvat ke spolupráci smyčcový kvartet Epoque mi dovoluje sáhnout i po „vážnohudebních hitech“, za což jsem nesmírně vděčen. Nejvíc mě na přípravě hudby baví, že pro limitované nástrojové obsazení je potřeba napsat alespoň trochu smysluplné aranžmá, které pak jak zpěváci, tak my, co hrajeme na nástroje během krátkého času, přetvoříme do našeho jazyka, který pro lidi u obrazovek přeloží mistr zvuku Milan Jílek. Není to jen tak a vyžaduje to hutnou domácí přípravu, protože na zkoušení není čas. K tomu je potřeba zajatá parta a já na tu naši nedám dopustit.

Jaká byla Vaše nejoblíbenější skladba ve StarDance, na kterou jste vážně pyšný?

Dášenka mě naučila poslouchat Gloriu Estefan. Když jsme mohli hrát písně z její desky Mi Tierra a pár jsme jich zahráli, měl jsem opravdu fajnový pocit.

Porota:

Velká čtyřka znovu na svých místech

Zdeněk Chlopčík

Obávaný a ctěný porotce je jako jediný ve StarDance od svého počátku. Jeho životním mottem je: „Nenervuj se kvůli hloupostem a prožij si naplno každý den.“

Jan Révai

Působil v taneční skupině UNO pod vedením Richarda Hese. Byl také členem swingující skupiny hostující v Hudebním divadle Karlín.

Tatiana Drexler

Přívětivá, ale velmi pozorná porotkyně, které máloco unikne. Vedle StarDance byla také v porotě slovenské verze tohoto tanečního formátu.

Radek Balaš

Je známý hlavně jako divadelní režisér a choreograf. Jeho jméno je podepsané například pod muzikály Donaha!, Hello Dolly nebo Marylin (Překrásné děčko) a Mata Hari. Je nositelem řady divadelních ocenění.

Tereza Kostková:

StarDance je především pestrá podívaná

Od první StarDance letos uplyne deset let. Jaká to pro Vás byla léta?

Krásná, převratná, nečekaná, někdy radostná, někdy méně. Zkrátka život, řekla bych.

Co se pro Vás za těch osm ročníků změnilo?

Asi jsme zestárlí, ne? Tedy uzráli a zmodřili.

Tušila jste tehdy, že soutěž bude mít takový úspěch?

Nikdy mě při vysílání první řady nenapadlo, že bude nějaká další. Nepočítala jsem s tím, a vždy jsem byla jen mile překvapena, že je o StarDance opět zájem. Byl mi dopřán krásný úsek života, tradice, tanec, hudba – a to vše v nejvyšší kvalitě. Doufám, že je z nás s Markem cítit, že máme StarDance opravdu rádi.

Jste pověstná svým pečujícím vztahem k soutěžícím. Co říkáte na letošní sestavu?

Jako vždy je to nečekaná, zajímavá kombinace, která bude podle mého mínění skrývat nejedno překvapení.

Občas se v soutěži objeví kontroverzní tanečník, který diváčkou obec rozdělí. Jak na to ze své pozice reagujete?

Pečuji o ně. Nejsem národ, nemusím se rozdělit, názorově vymezit. Ale samozřejmě to vnímám.

I letos bude StarDance na jeden večer patřit charitativní organizaci Centrum Paraple. Na co se během tohoto večera nejvíce těšíte?

Doufám, že se po loňské zkušenosti zopakuje ta neopakovatelnost večera.

Loni se objevila ještě jedna novinka – tři páry ve finále. Jak jste si závěrečný večer užila?

Tato varianta tří párů rozhodně krapet zvyšuje napětí „kdo tedy?“ A co víc, nabízí o jeden celý balíček tanců navíc. A o to myslím, že jde. Měla by to být především pestrá podívaná!

Čím myslíte, že si StarDance získala srdce diváků? Přeci jen, je to jedna z nejsledovanějších soutěží.

Předně tím, že je to živě, tedy opravdu tady a teď! Za StarDance stojí skutečná dřina, odhodlání a odvaha. A pak samozřejmě samotná dechberoucí záležitost, jako je koordinovaný pohyb těl – tanec. Nechybí ani špičkoví hudebníci, a tolik podstatný humor. StarDance, to je tolik krásných věcí na jednom místě. A věřím, že právě to je ten zasloužený magnet.

Marek Eben:

Se StarDance jsme si tak nějak hezky sedli

Přestože má StarDance za sebou letos osmičku, od prvního ročníku uběhlo deset let. Jaká pro Vás byla dekáda se StarDance?

Báječná. To, že jsem se potkal s tímhle pořadem, považuji za velké štěstí. Ono není moc těch velkých, zábavných show, do kterých bych se zrovna já hodil, ale se StarDance jsme si tak nějak hezky sedli. Krásných deset let a vlastně žádné velké personální změny v tom tvůrčím týmu, to taky o něčem vypovídá.

Kam myslíte, že se od té doby soutěž posunula, co se nejvíc změnilo?

Myslím, že kromě Terezky jsme všichni přibrali. StarDance ztloustla o dva díly, takže narostla o dva týdny a přibrala dva další taneční páry. Každý rok se zvětšuje sál, protože zoufale nestačí zájmu lidí, kteří se chodí podívat, máme čím dál větší světelný park, takže je tam taky čím dál větší vedro, protože každý reflektor má svůj větráček, což znamená, že máte ve studiu puštěných tak dvě stě padesát malých přímotopů. Ale to jsou všechno spíš technické záležitosti. Já si skoro myslím, že důležitější než to, co se změnilo, je to, co se nezměnilo. Chuť všech zúčastněných na tomhle pořadu pracovat a dobré klima. Na to dost věřím, myslím, že když se mají ti, kdo pořad připravují, rádi, proleze to i skrz obrazovku.

Tušil jste, že se StarDance tak dlouho udrží na obrazovkách a Vy se společně s Terezou Kostkovou v podstatě stanete její tváří?

Vůbec by mě to nenapadlo, po prvním dílu jsem si myslel, že by mohly být tak maximálně tři, ale že bude osm řad, na to bych si nevsadil. Ale za to můžou diváci, jim vděčíme za přízeň i za to, že po deseti letech můžeme tenhle pořad ještě pořád točit.

Co říkáte na letošní sestavu soutěžících?

Těším se. A už jsem se naučil nic nepředpovídat, což je ostatně jeden z půvabů StarDance – že je velmi těžko předvídatelná. Třeba to, jestli má někdo ze soutěžících známější tvář, nehraje vůbec žádnou roli. Pokud jde o letošní rok, připadá mi sestava hezky barevná a jsem na spoustu lidí zvědavý, třeba na Ondru Banka nebo Láďu Vízka. A pokud budou stejně zvědaví i diváci, mohlo by to fungovat.

Za poslední dva ročníky se v soutěži objevili kontroverzní tanečníci, kteří dokázali rozdělit diváckou obec na dvě poloviny. Jak na to jako moderátor reagujete?

Nevadí mi to, pokud soutěž nepřijde o určitou noblesu a taneční úroveň. Rok co rok se řeší, zda je to soutěž zábavná, nebo taneční. Samozřejmě, že platí obojí, ale kdyby se ze StarDance stal takový veselý, estrádní pořad, kde tanec bude vlastně jen jakousi záminkou pro komické výstupy, nadšený bych nebyl.

V minulém ročníku se objevilo několik novinek. Jednak tematické večery, přibyl také charitativní díl pro Paraple. Jak jste si tento benefiční večer užil, co Vás na něm nejvíce zaujalo a co doufáte, že přinese ten letošní?

Benefiční večer považuji za jednoznačný přínos, ostatně pokud mám správné informace, i BBC, která pravidelně kontroluje úroveň všech televizí, kterým poskytne licenci, byla velmi spokojena a možná, že něco podobného zavedou i v Anglii. Nicméně budeme to mít těžké, protože loni vozíčkáři nastavili laťku zatraceně vysoko, nebude nic snadného se přes ni dostat.

Ve finále, stejně jako loni, se o první místo utkají tři páry. Změnilo se tím něco pro moderátory večera?

No, mně se to líbilo moc. To finále je daleko dramatičtější a řekl bych, že i diváci si to víc užijí. Jen my to nesmíme zvorat, už se taky někde ve světě stalo, že omylem vyhlásili moderátoři jiného vítěze a pak to museli opravovat, to je noční můra, které bych se nerad dožil.

Proč myslíte, že si StarDance neustále drží vysokou laťku u svých fanoušků? Všechna sedm ročníků se může pyšnit vysokou sledovaností...

Já bych řekl, že diváci mají rádi tu pohodu, ale zároveň také napětí, které tenhle pořad přináší. Soutěžící tomu musí věnovat obrovské úsilí a taky je to vidět, i ty emoce jsou pak opravdové. A možná, že už StarDance začalo patřit k té předvánoční době, on ten tanec, když to někomu jde, je opravdu kouzelný, sám na to i po těch deseti letech okouzleně hledím a vidět na obrazovce něco krásného, povznášejícího, jako je pohled na dva krásně oblečené lidi, kteří se půvabně pohybují, to asi dělá divákům dobře.

Star Dance

StarDance pomáhá

Jeden z dílů sedmého ročníku StarDance byl věnován podpoře hendikepovaných a Centra Paraple, které pečuje o lidi ochrnuté po poranění míchy. Zábavný večer Hvězdy StarDance tančí pro Paraple vynesl více než 12 milionů korun a součástí této částky byl rekordní výtěžek DMS. „Tento díl pořadu StarDance by měl pomoci vnímat lidi na vozíku jako spoluobčany, kteří mezi nás patří. Tím, že byli na parketu součástí taneční kreace, dáváme najevo, že ani v životě by neměli jít po úrazu z kola ven,“ uvedl zakladatel a patron Centra Paraple Zdeněk Svěrák.

Součástí propojení StarDance a Centra Paraple byla také **Benefiční tančírna StarDance**, doprovodná akce pro veřejnost, jejíž výtěžek – 200 000 Kč – byl taktéž věnován Centru Paraple.

O Centru Paraple

Centrum Paraple, o.p.s. pomáhá lidem na vozíku s poškozením míchy a jejich rodinám zvládnout těžkou životní situaci a vrátit se zpátky do plného, aktivního života. Motivuje a podporuje své klienty v úsilí o samostatnost, nezávislost, společenské a pracovní uplatnění. Služby nabízí formou pobytů, ambulantních návštěv a individuálních konzultací. Centrum Paraple založili v roce 1994 Zdeněk Svěrák a občanské sdružení Svaz paraplegiků.

„V České republice každý rok přibude více než 250 lidí, kteří se vlivem onemocnění či úrazu s poraněním míchy mohou pohybovat jen pomocí ortopedického vozíku. Centrum Paraple nabízí těmto klientům rehabilitační pobytové a ambulantní programy, tematické kurzy, vzdělávání, individuální poradenství. Velice si vážíme podpory České televize, navíc ve formátu, který našim klientům umožní se realizovat a ukázat veřejnosti i ostatním lidem s poškozením míchy, že život dál přináší i radostné chvíle. Přeji hodně štěstí všem účastníkům.“

Mgr. David Lukeš
ředitel Centra Paraple

Benefiční tančírna StarDance

Na 16. listopadu je pro fanoušky StarDance již podruhé připravena benefiční tančírna, kde se budou moci setkat s hvězdami nejen letošního ročníku. V rámci galavečera, který se tentokrát uskuteční v Obecním domě, vystoupí i Moondance Orchestra Martina Kumžáka. Večerem provedou Tereza Kostková a Jan Onder. Výtěžek celé akce bude opět věnován na podporu Centra Paraple.

Pátý porotce Zdeněk Svěrák:

Jsem v tanci poněkud toporný, a když se na mě někdo dívá, stávám se ještě topornějším

Jaké to bylo sedět v přísné porotě StarDance?

Protože tanci nerozumím, bral jsem to jako humorné vyjádření spojitosti soutěže s paraplegiky, kterým naopak rozumím. Proto jsem také všechny výkony odměňoval desítkou.

Nelákalo by Vás si v tomto kole vyzkoušet i roli tanečnicka?

Nelákalo. Jsem v tanci poněkud toporný, vím o tom, a když se na mě někdo dívá, stávám se ještě topornějším.

Co Vás na minulém charitativním kole StarDance nejvíce zaujalo?

Když se to kolo chystalo, měl jsem strach, že účast tančících vozíčkářů bude působit rozpačitě. Když jsem viděl, jak to zafungovalo a jak to diváci spontánně uvítali, spadl mi kámen ze srdce.

Charitativnímu večeru StarDance předchází benefiční tančírna. Loni jste sám věnoval cenu do tzv. tiché aukce. Chystáte něco i pro tento rok?

Přinesl jsem jako cenu pěkně vypravenou knihu Divadlo Járy Cimrmana – divadlo, které se proslavilo. Získal ji pan Hovorka za neuvěřitelných 11 000 Kč. Vřele jsem mu poděkoval. Co budeme dražit letos, ještě nevím. Možná knížku Půlstoletí s Cimrmanem.

Proč má podle Vás smysl se na charitativní díl StarDance dívat a posílat DMS?

Uvědomíte si, co všechno se dá zvládnout a překonat, když člověk chce a ostatní pomohou. Tou DMSkou vstoupíte do dobré společnosti lidí, kteří si to uvědomují a chtějí to ocenit.

Co byste Parapleti ve StarDance popřál pro tento rok?

Aby měli tvůrci tohoto krásného a sledovaného pořadu dost nápadů, jak zvednout vysoko nastavenou laťku ještě o něco výš. Ale protože jsou dobří a dělají to s velkou chutí, těším se, že nás zase překvapí. Že bych si zároveň přál hodně darovácích DMS od diváků, snad ani nemusím dodávat.

Kdybyste si mohl vybrat tanec, který by Vás charakterizoval, který by to byl?

Asi waltz. Je pomalý, sentimentální, ale chvílemi oživne. Třeba při spinové otočce, kterou jsem kdysi uměl, ale už se někam vypařila.

Čeho si na tanečnících, kteří se StarDance zúčastní, nejvíce ceníte?

U těch na vozíku oceňuji všechno, u jejich chodících partnerů vnímám s radostí, jak s nimi přátelsky a bezprostředně spolupracují. Je to neokázalé vyjádření lidské solidarity.

Star
Dance

Ondřej Bank
& Kamila Tománková

Ondřej Bank:

Manželka mě do StarDance nechtěla pustit

Vypravíte si, co se Vám honilo hlavou, když Vám nabídli účinkování ve StarDance?

O tom, že bych se teoreticky účastnil StarDance, jsem se s přáteli bavil už před časem, ale manželka se nechala slyšet, že by mě do soutěže nikdy nepustila. Takže jsem trochu váhal, ale v hospůdce jsem s kamarády udělal finální rozhodnutí. Nechal jsem se trochu vyhecovat.

A co na to nakonec manželka řekla?

Ta se to dozvěděla až později.

Co Vy a tanec? Přišel jste s ním někdy do kontaktu?

No moc tanečních střevíčků jsem v životě neprotancoval.

Zároveň jste ale profesionální sportovec, jak si tělo zvyká na úplně jiný fyzický zátěž?

Není to tak, že bych byl extra unavený, ale občas mě bolí lýtka, kotníky a hlavně kolena. Před sezónou jsem si dříve nechával píchnout výživovou injekci, abych měl kolena promazaná. Myslím, že si to budu muset dát i letos kvůli tanci.

Co říkáte na první tréninky?

Čekal jsem, že to bude peklo a je to peklo! Kamila má svatozář.

Jak vnímáte tanec? Spíše jako sport, nebo prostředek sebevyjádření?

Ted' už také jako sport, protože jsem měl možnost podívat se na trénink našeho nejlepšího tanečního páru. Vidím za tím velkou dřinu. To, že jsem nahlédl do zákulisí, u mě právě změnilo pohled na tanec. Když to člověk vidí jen v televizi, může mít pocit, že to je trošku zženštilý sport, ale je to úplně jinak.

Co Vám tanec přináší do každodenního života?

Jsem přesně ten případ, kdy tanec člověka kultivuje.

Vytyčil jste si v soutěži nějakou metu?

Pro mě je každý den úplně nový a jakoby z jiného vesmíru. Kamarádi se mi smáli, že se nedostanu ani do třetího kola, takže cíl mám jasný!

Čím myslíte, že byste mohli s Kamilou diváky nejvíce zaujmout?

Myslím, že rozhodně oblečením. Do třípytívého bodyčka mě ještě nikdy nikdo nerval. :)

Kamila Tománková:

Vždy mě trochu vyděsí, když Ondřejovi něco křupne

Tančíte ve StarDance již potřetí. Pála jste si „vyfasovat“ někoho konkrétního?

Na profesi mi vůbec nezáleželo. Vždy jde spíš o to, aby ten člověk byl pohodový. Víím, že spolu budeme trávit hodně času.

Jaké vlastnosti by podle Vás měl mít?

Důležité je, aby se s ním dalo domluvit, aby byl fajn a sedli jsme si. No, a pokud je i snaživý a pracovitý, tak je to značka ideál. Taky je dobré dodržovat určité hygienické návyky, jelikož jsme hodně spolu těsně v kontaktu, tělo na tělo. :)

Vrátila jste se do soutěže po čtyřech letech, co se pro Vás změnilo?

Vždy je to v lidech, co se StarDance účastní. V tom je každý rok tato soutěž úplně jiná a myslím, že i zajímavá.

Jak byste popsala Ondřeje jako tanečníka.

No, celkem to jde. :) Je moc fajn, dobře se spolu domluvíme, je snaživý, ale trochu stydlivý, tak uvidíme, jak se s tím popere na přenosech. Až začneme více tancovat, pak budeme přemýšlet, čím ještě navíc diváky zaujmout.

Jak Vám tanec zasahuje do života?

Tanec je můj život, přináší mi dobrou náladu, je to moje práce, ale i zábava. Ze všeho nejvíc mi záleží na tom, aby lidi, kteří v našem tanečním studiu tančí, z toho měli potěšení

a bavilo je to. Také ráda tančím s dětmi a ze zkušeností víím, že už malé děti se díky tanci naučí například vycházet s druhým pohlavím. Podle mě to je skvělá škola pro manželství.

Od první StarDance, ve které jste účinkovala s Tomášem Dvořákem, letos uplyne deset let. V čem myslíte, že se soutěž změnila?

Tehdy bylo všechno nové, nevyzkoušené, poprvé... StarDance se za tu dobu stala fenoménem a je to dobře. Je to krásný pořad – krásní lidé, krásné šaty, je to něco, na co se hezky kouká, je to zajímavé a diváci se tím baví. To je dobře, my všichni – štáb, tanečníci a lidé s tím spojení jsme se o to v prvním díle moc snažili a nevěděli jsme, jestli to bude úspěšné. A jsem moc ráda, že se to povedlo dobře nastartovat.

Existuje něco, čím Vás Ondřej překvapil? V čem vidíte jeho silné stránky?

Mě už asi nic nepřekvapí. :) Ondra je myslím bezva člověk, sympáťák, který toho hodně zažil a dokázal. Doufám, že bude pro lidi zajímavé ho vidět i v jiné roli, v roli tanečníka. :)

Co považujete za společnou metu v soutěži?

Hlavně se dožít přenosů! Myslím ze zdravotních důvodů, vždy mě trochu vyděsí, když Ondřejovi něco křupne. Loni se mi moc líbil benefiční večer s Parapletem. Byla jsem zvědavá, zda to nebude rozpačité, ale moc ráda bych si zkusila tanec s vozíčkářem.

Star
Dance

Miluše Bittnerová
& Michal Necpál

Miluše Bittnerová:

Možná začnu pít Alpu s vínem

Co Vás jako první napadlo, když Vás oslovili s nabídkou zatančit si ve StarDance?

Když mi zavolali, okamžitě jsem volala Oldovi Navrátilovi, protože ve StarDance tancoval a účast si moc chválil. Tak mě zajímalo proč. A on, Jirka Kratina i Jirka Schmitzer mi řekli, že bych byla hloupá, kdybych si takové dobrodružství nechala ujít. A taky bych u toho mohla třeba zhubnout.

Jak na Vaši účast reagovalo okolí?

Moje okolí se strašně těší. Mí lidé mají smysl pro humor.

Jaký je Váš vztah k tanci? Prošla jste si nějakou taneční průpravou?

Zažila jsem klasické taneční. Líbí se mi španělské rytmy, tak jsem rok chodila na flamenco. Ale až během tréninků jsem zjistila, že jsem ještě větší dřevo, než jsem si myslela. Tančili jsme waltz a Michal mi najednou řekl: „Ty vypadáš jako kachna.“ Ale mohlo to být horší, mohla jsem mu připomínat hrošíka. Tak neohrabane si totiž připadám.

Jaký je Michal učitel?

Je výborný. Přála jsem si přísnějšího tanečníka a Michal není úplně přísný, ale je velmi pečlivý. Umí vysvětlit i nevysvětlitelné. Má u mě autoritu, nemá soucit, ale zatím mě nezbil. A co si budeme povídat, je to pro něj výzva! Dosud měl kolem sebe tanečnice – Janu Doleželovou, Leonu Machálkovou – a teď má kachnu.

Co Vás zatím při trénincích nejvíc překvapilo?

Všechno je v pohodě, akorát mám občas strach při zvedáčkách. Ale ne o sebe, ale o Michala. Nerada bych mu ublížila. Raději mu jednou týdně naordinuji kalorický den, abych ho vykrmila. Přece jen dávat mu steroidy a anabolika by asi nebylo ideální. Vlastně je to nelegální.

Jak se Vám daří zvládat Michalovy choreografie? S čím nejvíce zápasíte?

Zjistila jsem, že mám špatnou pohybovou paměť. V pohodě se naučím padesát stránek textu. Pohyb na jevišti mám spojený s nějakým slovem, s nějakou akcí. Tady mi chybí záchytné body.

A co fyzické následky po trénování?

Ty jsou ovšem ohromné, ale pozor, ty má i Michal, protože já mu neustále šlapu na nohy. Bolí mě celé tělo. Je to stav, který si nepamatuju, že bych zažila. Kdo ví, jestli jsem ho vůbec někdy měla!

Pomáhá na to něco?

Oblíbila jsem si Alpu, mažu si jí celé tělo. Napsala jsem si to i na Facebook a zjistila jsem, že zdaleka nejsem sama. Hodně lidí se mi přiznalo, že ji pije s vínem nebo si ji kapou na cukr. Možná do toho půjdu taky. Tělo fakt bolí hodně!

Oba jste herci. Cítíte v tom nějakou výhodu? Jak může herectví pomoci v tanci?

Chceme publikum zaujmout a pobavit. Budu se snažit o co nejlepší taneční výkon, ale budu i ráda, když „prsatý a prdelatý holky“ jako já si řeknou, že když můžu tančit já, tak ony mohou také.

Co pro Vás vlastně znamená tanec?

Tanec je čistá nádhera. A jak je ještě navíc spojený s hudbou! Vždy jsem milovala balet. Nyní díky StarDance sleduji i klasické tance. Je to krásné, ale těžké. Vtipné je, že Michal je o deset let mladší než já a vůbec nechodí na diskotéky. Takže ho budu muset vytáhnout na nějakou, aby viděl, jak tancují normální lidi a z jakých kořenů vycházm.

Už se Vám tanec vmísil do každodenního života?

Tanec už mi do normálního života přinesl něco už teď. Když jdu se psem na procházku, zkouším si u toho taneční kroky. Občas na mě okolní chodci koukají divně...

Existuje něco, čeho byste se ve StarDance bála?

Bojím se záseků paměti, ale to se mi může stát i při hraní nebo moderování. Takže nemám strach. Já se těším! Ale přiznám se – bojím se, že dostanu například chřipku a nebudeme moct trénovat nebo že mi prasknou šaty. V přímém přenosu samozřejmě.

Michal Necpál:

Omluvím jen zlomenou nohu

Ve StarDance tancujete potřetí, Jaký je Váš vztah k této soutěži?

Celkově mě baví vymýšlet choreografie a StarDance je pro mne v tomto ohledu ohromná výzva.

Co jste si odnesl z minulé řady?

Spoustu cenných zkušeností, kterých využívám při jakékoliv příležitosti spojené s tancem. Opět jsem se o něco posílil v pedagogice a také cítím, že jsem zase o něco zkušenější ve stavění choreografií.

Jaký má profesionální tanečník vztah k tanci?

Tancoval jsem závodně, takže si tanec vlastně užívám až teď, kdy už mám po všech soutěžích a můžu si choreografie tvořit sám.

Prý jste o Miluše řekl, že při tanci vypadá jako kachna...

Zde bych to rád uvedl na pravou míru. Týkalo se to jednoho konkrétního kroku, ne tance obecně. To bych si samozřejmě nikdy nedovolil.

Jaký byl vlastně první trénink?

První trénink s Miluší byl velmi zábavný. Je pravda, že moc jsme toho nenatrénovali, protože jsme většinu času prokeca-

li. :) Jinak jsme se učili základy všech základů a hodně jsme se nasmáli.

V čem myslíte, že tkví Miluščiny silné stránky?

Miluška má úžasný smysl pro humor a je velmi osobitá. Oba jsme herci, proto bych to letos chtěl více pojमत jako show. Když jsem byl ve StarDance poprvé, držel jsem se klasických tanečních postupů, ale teď bych chtěl využít i toho, že s Miluškou máme podobný smysl pro humor.

A v čem naopak zápasí?

Neřekl bych, že by Miluše s něčím vyloženě zápasila, ale musíme hodně pracovat na rychlých nožičkách.

Jakou výhodu mohou mít herci při tanci?

Herectví je podobné tanci. Je to exhibice před lidmi a jde o reakci lidí.

Máte nějakou metu, kam byste to chtěl v letošním ročníku dotáhnout?

Pro mě jako tanečníka je důležité, abychom ukázali, co jsme natrénovali. Abychom do té minuty a půl dali úplně všechno. Miluška půjde trénovat i s chřipkou. Omluvím jen zlomenou nohu.

Star
Dance

Anna K
& Marek Hrstka

Anna K:

StarDance je můj skok o tyči

Co pro Vás znamená být ve StarDance?

Velkou výzvu, velkou dřinu, ale také velkou radost a splněný sen. Sen nejen můj, ale hlavně mojí drahé přítelkyně, maminky mého životního partnera, která si dlouho přála, aby mne viděla v šatech a tančit a ještě k tomu v tak krásném pořadu, jako je právě StarDance. Bohužel se toho nedočkala, ale určitě se na mne bude odněkud dívat. Myslím na ni každý den a budu při každém tanci. Vlastně budu tančit hlavně pro ni a pro mého tátu, který by na mne byl také moc hrdý. Tanec miloval. Jsem zvyklá překonávat překážky a StarDance pro mne bude takový můj soukromý skok o tyči.

Co Vy a tanec? Změnil se k němu Váš vztah od té doby, co trénujete?

Tanec miluju, zbožňuju se koukat na lidi, co tančit umí, a ráda bych se, co bude v mých silách naučila. Nikdy jsem nebyla v tanečních. Tančit jsem chodila naposled na Valdek ve čtrnácti s Gejzou Demeterem. Vypadal jak Travolta a tančil ještě líp. Ale od té doby jsem pak už nikdy netančila. Maximálně když na nějaké party pustí Michaela Jacksona, tak to se hned vrhám na parket. Od doby, kdy jsme začali trénovat, už třeba konečně poznám, co je rumba nebo ča-ča. To pro mne byla naprosto španělská vesnice.

Co Vám proběhlo hlavou, když jste viděla Marka poprvé?

Že má zelené oči jako já a moc milý a uklidňující úsměv a že si budeme rozumět.

Jak jste se nakonec s Markem sžila?

Šlo to díky bohu naprosto hladce a rychle. Měla jsem trochu obavy z té nepřetržité fyzické blízkosti. Jsem fakt hodně stydlivá, neuměla jsem si moc představit, že budu několik hodin denně s někým, koho téměř neznám, v tak těsném kontaktu. Byla to pro mne celkem noční můra. Naprosto se rozplynula a je nám moc fajn a moc nás baví spolu trénovat, povídat a dělat i úplný kraviny... Je to najednou, jako bychom se znali už hodně dlouho...

Pomáhal Vám v tomto Marek? Jaký je učitel?

Mára je excelentní učitel. Když si u mě někdo za tak krátkou dobu získá úctu a pokoru, tak to je co říct. Když ho sleduji, jak vytváří choreografie, koukám jak malé dítě s otevřenou pusou. On mě vlastně doslova jako to dítě učí chodit.

Jste zpěvačka, hudebnice. Co jste říkala na výběr hudby?

Hudbu vybírá většinou asi tanečník, který dostane od produkce nějaké nabídky a z té si nějak musí vybrat. Tedy tak jsem to pochopila. Takže jsem byla s každým výběrem postavena téměř před hotovou věc. S odstupem času si říkám, že jsem do toho možná mohla trochu víc vstoupit. Ale vlastně jsem si už na výběr hudby zvykla. Bylo to na začátku dost všechno rychlé a teď už to měnit nemůžu, což mně občas trochu mrzí, ale soustředím se hlavně na tanec. Mára, když mne poznal lépe, říká, že by také některou hudbu rád změnil, ale už není čas. Bude to ale určitě v pohodě a hlavně ta živá kapela Martina Kumžáka je fantastická, takže to budou hrát jako víno.

A do choreografie Vám povolil zasahovat?

Ty nechávám na Markovi. On je profesionál a já jen občas řeknu, že jsem viděla nějaký prvek, který bych ráda zkusila. Tak nejdříve zkusíme, zda na to fyzicky mám, a buď to do choreografie zařadíme, nebo jdeme dál.

V čem se zatím cítíte lépe – v latině, nebo ve standardu?

Na standardních tancích se mi líbí, že nemusím moc přemýšlet, co dělat s rukama, jen se krásně držet partnera. Latina je mi asi bližší temperamentem, ale vlastně to nemůžu říct úplně jednoznačně. Každý tanec je nádherný. Jediné, co mi dělá těžkou hlavu, jsou boty. Třicet let jsem opravdu nestála na podpatkách a mám za sebou na jedné noze asi sto úrazů, takže celkem potím krev. Ale to dám. Co mi zbývá, v tenis-kách by to asi vypadalo dost hloupě.

Jste soutěživá?

Jasně že jsem. Nejde sice o život, ale ráda bych se dostala i kvůli Márovi co nejdál. Je tam nový a chci, aby měl prostor se ukázat, protože, až ho uvidíte tančit třeba paso doble, neuvěříte, jaká to bude bomba. To bychom ale potřebovali vydržet v soutěži téměř do konce. Strašně bych si přála, aby měl čas se ukázat, protože je naprosto výjimečný. Tak se snažím ze všech sil mu jeho účast nepokazit. Strašně se těším a umírám zvědavosti, jak vše dopadne.

Máte ve StarDance nějakou metu, na kterou chcete dojít?

Já osobně bych si moc ráda zatančila sambu, to je moje meta, a naučit se to paso, to bych byla moc šťastná.

Marek Hrstka:

Mít hudební sluch nikdy nestačí

Marku, kdy jste si řekl, že byste si rád zatančil ve StarDance?

To je už dlouho. Ve StarDance tančil můj trenér Jarda Kuneš. Toho jsem obdivoval hlavně proto, že jsem viděl, jak dobrý a schopný trenér naučí tancovat kohokoliv.

Jak Vás tanec v životě poznamenal?

Pro mě tanec znamená život. Podle mě dokáže člověka kultivovat. Dává mu disciplínu a řád. Například rodiče mi často říkají, že se mnou v pubertě nebyly žádné problémy. Máte trenéra, který vám jde příkladem, je váš vzor. Proto jsem třeba nikdy nezačal ani kouřit. Máte potřebu se neustále zdokonalovat.

Je pro Vás spíše sportovní disciplínou, nebo dáváte přednost emocím?

Tanec chápu jako originální umění, které inspiruje další lidi. Sport je to pro mě až tehdy, kdy se chystám na soutěž a opakuji tanec stále dokola. Tuto fázi mám taky rád.

A co emoce během tréninků s Annou?

Zrovna dneska jsme zkoušeli tango a Anna se tak zvláště zatvářila. Zeptal jsem se jí, jestli se něco neděje, a ona mi odpověděla, že si uvnitř nadává. Řekl jsem jí, ať nadává klidně nahlas, že je to naprosto normální. A že se u toho uvolní. Trochu si zaklela jako zedník a jelo se dál.

Jak jste se s Annou při tanci sžili?

Ve mně se mísí dvě emoce. Nyní je Anna můj student jako každý jiný, ke kterému mám zdravý respekt, ale zároveň jsem

já ten, kdo ji vede. Když ji vidím zpívat živě na pódiu, tak k ní vzhlížím jako k velké osobnosti. Přijala svou roli jako pokorná žákyně a v tom je její velké plus, proto bude výborná tanečnice.

Anna žije muzikou, má hudební sluch. Je to výhoda v tanci?

Mít pouze hudební sluch, to nikdy nestačí. Důležité je propojení sluchu s tělem. A to je rovněž její velká deviza. Kdyby Anna necítila rytmus, tak bychom na tréninku museli trávit o čtyři hodiny déle. Při standardu tanečníci vedu, tam by to problém nebyl. Ale v latině, kdy musí tančit i sama, je to velká výhoda.

Stavíte Anně choreografie na míru?

Upravujeme je společně. Někdy jsem je připravil až moc jednoduché a pak jsem zjistil, že Anna zvládá i daleko složitější kroky.

V čem se zatím cítíte lépe – v latině, nebo ve standardu?

Určitě v latině. Obecně si myslím, že latina je těžší na koordinaci. Dobrý latinář se podle mne naučí obstojně standard. Ale tanečník standardu možná v latině může vypadat trochu prkenně.

Co byste si ve StarDance rád prožil?

Rád bych si zatancoval tanec free-style, zdá se mi to bezmezně kreativní. Tam se můžeme oba naučit něco nového. A také paso doble, Anna je totiž takový španělský typ, ten tanec jí podle mne půjde skvěle.

Star
Dance

Kristýna Leichtová
& Václav Masaryk

Kristýna Leichtová:

Bojím se úplně všeho

Co se Vám honilo hlavou, když Vám zavolali s nabídkou účastnit se StarDance?

Vůbec jsem neváhala, protože se mi líbily předešlé ročníky. Hodně jsem fandila Marušce Doležalové a Daně Batulkové. A vím, že taková příležitost už se opakovat nikdy nebude.

Co Vy a tanec, prošla jste nějakou taneční přípravou?

Jako dítě jsem tři roky chodila na balet. Základy různých tanců jsem ale získala na herecké konzervatoři.

Zatím se všichni většinou shodli, že tančit ve StarDance je dřina...

Na to se ptáte moc brzy. Zatím trénujeme tři týdny a zvládám to.

Myslíte, že tanec prospívá mezilidským vztahům?

Určitě ano. Muž je galantnější a žena se cítí jako princezna.

Jak se zatím při tanci s Václavem doplňujete?

Doplňujeme? On přikazuje, já poslouchám. :)

V loňském finále se utkaly dvě herečky, z toho jedna vyhrála. V čem myslíte, že profese herečky může při tanci pomoci?

Když tanečník prožívá při tanci nějakou emoci, nebo příběh, je to třeba pro mě, jako pro diváka, bonusový bod. Pokusím se do tance zapojit taky trochu toho našeho řemesla.

Co pro Vás vlastně znamená tanec?

U standardního mě hned napadne ten princ a princezna a latina, to je vášeň.

Stihl Vám už tanec zasáhnout do každodenního života?

Ten mi zasáhl, už když jsem si jako batole stoupla na nohy. Ale když mě a Romanovi Zachovi nedávno režisér řekl: „Postavte se do pozic,“ automaticky nám vystřelily lokty do stran.

Co byste během soutěže nechtěla zažít?

Jakýkoliv a číkoliv úraz! Zapomenutí kroku, části kostýmů v šatně, kousek toaletního papíru za sukní, nebo zapomenutí slov před Markem, je pak oproti tomu jen procházka růžovou zahradou. :)

Z něčeho takového máte ve StarDance strach?

Mám takovou svoji mantru: Bojím se úplně všeho, ale těším se úplně na všechno.

Václav Masaryk:

Tanec jsem si nevybral

Ve StarDance už vystupujete po třetí, co se u Vás mezitím změnilo?

Určitě mám více zkušeností. Také jsem se stal vicemistrem republiky. Zatímco jsem ale ve StarDance netancoval, moc se mi po takové soutěži stýskalo.

Měl jste nějaké preference, s jakou osobností byste si chtěl letos zatančit?

Asi jsem si přál spíše herečku, protože s tou jsem ještě netančil. I když Barbora Poláková je také herečka, ale myslím, že teď sama sebe bere spíš jako zpěvačku.

V jakých tancích si zatím jako pár připadáte nejsilněji?

Myslím, že latina nám půjde lépe, protože Kristýnka ji má v krvi.

Jak podle Vás tanec prospívá životu?

Hlavně tím, že zlepšuje náladu. Když si člověk zatančí, uvolní se a cítí se lépe. A když tančí v páru, tak je to ještě lepší.

A jak zasáhl do života Vám?

Abych se přiznal, já si tanec sám nevybral. Vybrala ho maminka, přála si holčičku. Tak mě s těmi zakroucenými vlasy v šesti letech přihlásila do kroužku. Táta zase chtěl, abych hrál fotbal. Jeden čas jsem se věnoval oběma sportům, nakonec ale tanec zvítězil.

Star
Dance

Zdeněk Piškula
& Veronika Lálová

Zdeněk Piškula:

Co nezatančuju, doženu hraním

Proč jste se rozhodl nabídku přijmout a jít tančit do StarDance?

StarDance je prestižní soutěž, která zkrátka má dobré jméno. A já mám moc rád tanec. Budu rád, když se ho naučím v rámci možnosti co nejvíc profesionálně. Soutěž už běží deset let, ale to jsem byl ještě skoro v plenkách. Ale pravidelně ji sleduji poslední tři nebo čtyři roky.

Většinou jsou takovým iniciačním tanečním rituálem taneční...

Tam bych asi šel letos, takže StarDance jsou moje taneční.

Máte za sebou nějakou zkušenost s tancem? Už Vám stihl zasáhnout do života?

V deseti letech jsem se snažil naučit breakdance. Potom jsem se přihlásil do dramatického kroužku, kde jsem se věnoval muzikálu. Nyní studuji konzervatoř, kde máme základy lidových tanců, baletu a moderního tance. Ale na tréninku ke StarDance jsem zjistil, že ve škole jsem se učil jen kroky, ale tady musím používat celé tělo, což je šílené. Tanec mi asi pořádně zasáhne do života od září, až mi skončí prázdniny a začne škola.

Trénujete si kroky i doma po tréninku?

Tam ani není kde a v poslední době tam spíš jen spím. Jinak trénuji ve zkušebnách, protože jsme kvůli mé cestě do Ameriky začali o tři týdny později než ostatní.

Pomáhá Vám v tanci i Vaše herecká profese?

Je fajn, že dělám herectví. Takže co nezatančuju, mohu dohnat hraním a doufám, že také já Verču něco naučím.

Jak zatím probíhají Vaše společné tréninky?

My jsme s Veronikou od srpna v takovém manželství. Otázkou je, zda to manželství bude trvat do prosince, nebo bude kratší, pokud nás diváci vyřadí. Zatím nám to šlape, žádné velké hádky.

Jaká je Veronika učitelka?

Dobrá a hodná, to jsem docela koukal. Já nemám rád zvýšený hlas a Veronika vše bere s klidem. Spíš já jsem našťvaný sám na sebe, že mi to nejde. Ale ona má zkušenost s učením úplných amatérů, tak je to pro ni asi normální.

Věnoval jste se dříve sportu, připravoval jste se na intenzivní tréninky tance?

Šest let jsem hrál fotbal a před StarDance jsem začal běhat, abych to udýchal. Ale asi mi to bylo k ničemu.

A co Vám tedy naopak pomáhá?

Zjistil jsem, že je dobré se protáhnout. Párkrát jsem to neudělal a druhý den jsem málem nevstal z postele.

Na co se ve StarDance nejvíce těšíte?

Těšil jsem se hlavně na tréninky, ale živého vysílání se bojím. Pár jich mám za sebou, a tak vím, že bývám hodně nervózní. Ale těším se na partu lidí, o které si myslím, že by společně mohla fungovat.

Máte v soutěži svůj cíl?

Ten je naučit se tancovat. Ale samozřejmě i finále by bylo skvělé. A i kdybych vypadl ve druhém kole, tak už teď vím, že v tanci budu pokračovat.

Veronika Lálová:

Tanec bez emocí jsou jen kroky

StarDance je pro Vás zcela nová zkušenost, co Vás na ní lákalo?

Nejvíce asi to, že poznám nové lidi. Bude to zábava a navíc je to nová pracovní zkušenost.

Jak Vám tanec zasáhl do života?

Mně zasáhl velice, tančuji totiž od sedmi let. Nejprve jsem začala klasicky – latina a standard. Později jsem se věnovala párové salse. Když jsem se s partnerem rozešla, bylo mi to hrozně líto. Tak jsem se rozhodla, že když to nejde v páru, tak to půjde sólo. Začala jsem i soutěžit, vyhrála jsem mistrovství České republiky. Pak jsem někde viděla peří a karnevalovou sambu, což mi učarovalo.

Kde se dá naučit karnevalová samba?

Začala jsem se ji učit v Čechách, ale následně jsem odjela na dva měsíce studijně do Brazílie. A teď, i když ještě na Univerzitě Karlově studuji hispanistiku, tak zároveň vedu kurzy samby, salsy a latiny.

Přála jste si tedy jako partnera nějaký divočejší typ?

Chtěla jsem herce nebo nějakého baviče, který se nebude před kamerou stydět a který mi navíc v tomto ohledu pomůže. Ale hlavně jsem si přála, aby to byl někdo pohodový, s kým můžu být kamarádka a s kým se budu na tréninky těšit.

Co pro Vás znamená tanec?

Vyjádření nějakého příběhu plného emocí. Tanec bez emocí jsou jen kroky. A v tomto musím říct, že nám to se Zdeňkem skvěle funguje. Kroky a technika jsou na mně, ale sestava a příběh je práce nás obou.

Jak se Vám se Zdeňkem zatím po prvních trénincích tančí?

Zdeněk se hodně moc snaží. Někdy mu říkám, ať už si odpočine, ale on je na sebe dost přísný. Na druhou stranu mě to těší, protože vidím snahu a velký zájem.

Je spíše typ na latinu, nebo standardní tance?

Původně jsem si myslela, že pro nás bude snadnější standard, ale je to přesně naopak. Roli v tom hraje i větší výškový rozdíl mezi námi, proto tomu musíme přizpůsobit držení těla. Uvidíme, je ale možné, že se během dalších tréninků tento pohled změní.

Tančí se věnujete od mala, ale dá tanec ve StarDance zabrat i profesionálové?

Je pravda, že tréninky jsou opravdu intenzivní. Ne že by mě bolelo tělo, ale když trénujeme i večer, bývám hodně unavená. Víím, že musím pravidelně pít, jíst a občas si dát něco sladkého. Na což jsem ze začátku trochu zapomínala.

Projeví se Vaše vášeň k sambě i v choreografiích se Zdeňkem?

Karnevalová samba je na trochu jinou hudbu než párová. Je tam i jiné počítání, takže to asi ani nepůjde. Ale ještě uvidíme, kam se dostaneme. Třeba ve free-stylu bychom to mohli využít.

Jste zvyklá vystupovat na soutěžích, co Vy a přímý přenos?

Já se na přímé přenosy těším, ale zároveň mám samozřejmě strach. V živém vysílání jsem tančila dvakrát a trochu se mi začaly klepat ruce i nohy. A to jsem zvyklá běžně tančit před publikem. Ale moc se těším, až mě budou česat, líčit, budeme řešit šaty a podobné věci.

Máte se Zdeňkem v soutěži nějakou metu?

Chtěla bych, aby Zdeněk odešel ze soutěže spokojený v tom smyslu, že se naučil tančit. Zatím spokojený není, takže nejsem spokojená ani já.

Star
Dance

Jana Plodková
& Michal Padevět

Jana Plodková:

Místo pivotů děláme pivoňky

Co pro Vás bylo impulsem přijmout nabídku jít do StarDance?

Koncept celé soutěže se mi moc líbí a sledovala jsem soutěž i v televizi. Párkrát jsem si představila, jaké by to bylo být její součástí. A pak přišla nabídka z České televize a nebylo o čem přemýšlet. Byla jsem zvědavá, jak moc to bude náročné, a musím říct, že moje představy jsou několikanásobně překonané.

Už nastala chvíle, kdy jste litovala?

To vůbec! A myslím, že ta chvíle, kdy bych si řekla, že to byla chyba, ani nenastane. Když bych náhodou měla pocit, že už to fyzicky nedávám, tak stejně v sobě najdu nějaké ty zbytky energie, protože mě to neskutečně baví. A hlavně nepřišli jsme se zničit, ale užít si to.

Myslíte si, že soutěž jako StarDance dokáže popularizovat klasický tanec?

Určitě. Myslím si, že od té doby, co soutěž v televizi běží, tak je u nás mnohem více tanečníků – dětmi počínaje a dospělými konče. StarDance má velkou fanouškovskou základnu, je to projekt, který lidem imponuje.

Jaké máte zkušenosti s tancem?

Jako malá jsem tancovala, ale v té nejnižší třídě. Základy si tělo pamatuje, ale za těch víc než dvacet let se kritéria natolik změnila, že se spíš musím odnaučovat chyby, což je snad ještě horší, než být tancem naprosto nepoznamenaná.

Co pro Vás znamená tanec?

Pro mě je to volnost, pocit svobody, kdy můžu s tělem dělat, co chci.

Pamatujete si pocity z prvního seznámení s Michalem?

První setkání bylo velmi legrační. Vůbec jsem nevěděla, že to bude tak velké. Přišla jsem na první společnou schůzku. Michal stál ke mně zády a měl v ruce růži. Byla tam velká spousta lidí, až jsem se styděla. Pak se otočil a řekl: „Dobrý den, já už jsem vás někde viděl.“ Já najednou vůbec nevěděla, která bije. Tak jsem řekla jen: „Ahoj, Jana.“ Vlastně si víc nepamatuji, měla jsem nějaké zatmění.

A co první tréninky?

Ofukávání se, poznávání nejen fyzických dispozic, ale i charakteru. Aniž bychom se znali, museli jsme začít chovat tak,

jako bychom spolu tančili už léta. Nejvíce mě bavilo poznávání mimiky. Vůbec jsem nevěděla, co si mám myslet o tom, když je Michal vážný nebo zmařený. Je snad zklamaný, že zrovna mě získal jako partnerku? Ne, jen se soustředil. A to samé bylo u mě.

Jaká jste zatím tanečnice?

Taková různorodá, veselá, soustředěná, líná, nemluvná, popichující... Michal se rozhodně nenudí.

Myslíte, že Vám v tanci pomůže Vaše profese herečky?

Michalovi jsem hned na začátku řekla, že on bude tančit a já budu napodobovat.

O čem si myslíte, že by mohla být Vaše výhoda oproti jiným tanečním párům?

Na to se nedá odpovědět. Jediné, na co se můžeme spolehnout, je naše přirozenost a touha si užít každou minutu. A samozřejmě, když k tomu všemu dobře zatancujeme...

Vstupujete Michalovi do tvorby choreografií?

Zrovna včera jsem Michala trochu překvapila. Šlo o tematický večer současného tance. Zatím vůbec nevím, co si pod tím mám představit – slyším pomalou hudbu, představuji si něco s šátkem nebo mašlí. A najednou mám pnutí, že musíme jít opačným směrem.

Jako herečka jste na vystoupení na jevišti a humbuk okolo zvyklá. Jak to nese Michal?

Bývá trochu nervózní, ale učí se velmi rychle. Než jsme začali dělat tento rozhovor, Michal se mě nenápadně ptal: „Co to je ten press kit?“

Jaký je Michal učitel?

Velmi precizní a zároveň lidský. A když zrovna nejsem schopná pochopit to, co má na mysli, je trpělivý. Myslím, že jeho malí žáci ve škole jsou s ním jako v bavlnce. Taky je vtipné, když na mě mluví v taneční terminologii, kterou si nepamatuji – takže místo pivotů děláme pivoňky a podobně.

Co Vám zatím na tanci přijde nejtěžší?

Pro mě je nejtěžší to udýchat a vlastně celý tanec dát naplno. Ale uklidňuji se tím, že jsme teprve na začátku a tělo, doufám, si časem zvykne.

Michal Padevět:

Myslel jsem si, že je Jana něžná bytost a múza. Byl to omyl

V letošní StarDance jste nováček. Co pro Vás znamená v ní vystoupit?

Letos jsem se do soutěže hlásil už počtvrté. Třikrát mi to nevyšlo, tak jsem si žádné naděje nedělal ani teď. Pro mě StarDance znamená inteligentní a kultivovanou soutěž, která se mi líbila od začátku. Zúčastnit se jí byl vlastně můj sen.

Jak je StarDance vnímána mezi profesionálními tanečníky?

Mnoho z nich by se do soutěže chtělo dostat, ale jen málokomu se to poštěstí. I proto to беру jako velkou výzvu.

Jak vlastně probíhá casting profesionálních tanečníků?

Každý se musí zúčastnit konkurzu. Já jsem na tom svém zatančil ča-ču a pak už jsme si jen povídali. Ptali se mě například, jestli by mi nevadilo mít starší partnerku nebo to, kdyby má partnerka neuměla tančit a podobně. Podle mě jde hodně o charakter tanečníka. Přeci jen ti dva spolu stráví neuvěřitelné množství času a jsou to v podstatě cizí lidé.

Byl jste nervózní, než jste poznal Janu?

Janu jsem viděl v televizi během předávání Českých lvů, kde byla jako herečka nominovaná za snímek Ztraceni v Mnichově. Pamatuji si, že měla zelené šaty. A také jsem viděl film Protektor, kde hrála.

Měl jste představu, s kým byste si chtěl zatancovat? Zda spíše s herečkou, nebo například sportovkyní...

Vůbec jsem nad tím takto neuvažoval. Mně to bylo jedno.

Jaká je Jana tanečnice?

Je šikovná, velmi talentovaná a hodně soustředěná. Občas si myslím, že je našťvaná, když si myslí, že jí to nejde. Ale jde jí to velmi dobře, nemá důvod být našťvaná.

Jak se Vám daří obstat v roli učitele tance?

Ale já jsem učitel i ve svém „běžném“ životě. Na základní škole učím prvňáčky :)

Jak Vám tanec zasáhl do života?

S tancem jsem v podstatě strávil už více než půlku života. Znamená pro mě tvoření krásného pohybu těla na ještě krásnější hudbu. Díky tanci mohu divákům předat emoce, cit, náladu. Znamená pro mě jistým způsobem komunikaci v páru.

Jakým stylem pracujete při tvorbě choreografií?

Snažím se v nich vystihnout, jaká Jana je. A tam jsem se ze začátku trochu spletl. Představoval jsem si ji totiž jako něžnou bytost a múzu. Což, jak jsem zjistil, byl omyl.

Jana prý navrhla tematický večer současného tance odtančit na hudbu Michaela Jacksona...

Ne že bych jí řekl ne, ale hudba už je s Martinem Kumžákem vybraná. Měla to být i filmová melodie, takže Jackson to asi nebude.

Je něco, co byste chtěl ve StarDance zažít?

Už teď na začátku zažívám spoustu nových věcí, jako jsou rozhovory, focení, kamery, z čehož bývám dost nervózní. Třeba jsem nevěděl, co je press kit. :) Připadám si potom jako blbec, když pokládám takové otázky.

Je něco, co Vás v soutěži děsí?

Zatím přemýšlíme v intenci nejbližších tréninků. Ale když se zamyslím, tak asi dostanu strach z prvního přímého přenosu. Zatím se snažím si to nepřipouštět. Doufám, že Jana podrží mě a já podržím ji.

Star
Dance

Emanuele Ridi
& Lucie Hunčárová

Emanuele Ridi:

Mým snem je zatancit si na plese ve Vídni

Co se Vám jako první vybaví, když se řekne StarDance?

Dřina, pot, nové boty a bolesti nohou.

Proč jste se rozhodl něco takového podstoupit?

Chtěl jsem se na stará kolena naučit něco, co vůbec neumím. Navíc tanec je moc hezký. A až budu ještě starší, mohu vzít svou dámu a vyzvat ji k tanci.

Jak se zatím s tancem sžíváte?

Zatím se snažím o to, stát na nohou. Ale ještě uvidíme, zda se z toho u mě stane něco, co by mohlo připomínat tanec.

Tančil jste někdy?

Vůbec ne. Maximálně trochu na diskotékách, ale to mi bylo dvacet let.

Jak se zatím cítíte po trénincích?

Ze začátku mě hodně bolely kyčle, tak jsem si říkal, že už jsem asi starý. A to docela hodně běhám! Tanec je ale úplně jiný pohyb.

Jaká je Lucie učitelka?

Úžasná a trpělivá.

Konzultujete spolu s Lucií choreografie, které vymyslí?

Když už spolu něco konzultujeme, tak maximálně Lucii poradím, co by si měla večer uvařit. V tom jsem dobrý. Ale co se týče tance, ten nechávám čistě na ni.

Máte nějaký sen, který byste si rád tancováním splnil?

Určitě. Mým snem je zatancovat si valčík na plese ve Vídni. To beru jako společenskou událost roku, kam se chci podívat, až budu starý. Zatím jsem ale mladý.

Lucie Hunčárová:

Kdyby neslyšící viděl Emanuela tančit, nepoznal by, zda je to tango, nebo ča-ča

Letos tančíte ve StarDance potřetí, tančila jste i loni. S jakými očekáváními letos do soutěže jdete?

Byla jsem hrozně natěšená, koho dostanu. To je vždy velká neznámá. Po minulé StarDance jsem očekávala, že dostanu někoho podobného Lukáši Pavláskovi, protože si budou myslet, že se pro takové typy hodím. Nakonec pro mě bylo milým překvapením, že jsem dostala relativně vysokého, sympatického, pohledného a šarmantního muže.

Loni jste byla ve finále. Jaké ambice máte letos?

Nikdy si nedávám moc vysoké cíle. Loni jsem byla hodně překvapená, ale bylo to milé. Samozřejmě se mi po takové zkušenosti nechce klesnout níž. Ale dobře, budu spokojená, když se dostaneme do semifinále. :)

Jaký je Emanuele tanečník?

Hodně snaživý. Má svůj styl, ale tím, že nikdy v životě netancoval společenské tance, tak nám to ze začátku trvalo déle. Ale pak, když pochopil princip, tak to šlo dobře. Musím říct, že s Emanuelem mě to zatím ve StarDance baví nejvíc. Je to sympatický, milý člověk, který mi vychází ve všem vstříc. Maká, snaží se a jede naplno.

Co je jeho nejsilnější stránka v jeho nové roli tanečníka?

Určitě jeho charisma. To už jsem si vyzkoušela ve waltzu i v latině. On má takový lišácký výraz. Prostě je to Ital. Ani si to neuvědomuje, ale občas jak se zatváří na to zrcadlo...

Co je pro Vás zatím při tanci nejtěžší?

Zvládnout charakter tance společně s kroky. Emanuele zvládá kroky poměrně rychle, ale chybí tomu charakter, princip toho daného tance. Kdyby neslyšící viděl Emanuela tančit, nepoznal by, zda je to tango, nebo ča-ča.

Jak hodnotíte letošní sestavu soutěžících ve StarDance?

Myslím si, že v letošním ročníku StarDance budou umět všichni tančit, takže bude obrovská konkurence. Moc bychom si přáli, abychom nevypadli první.

Máte letos nějakou metu, nebo co byste v soutěži chtěla zažít?

Emanuele miluje tango a já bych určitě chtěla dojít ke scénickému tanci. Máme vybranou krásnou píseň. Myslím, že by to mohla být bomba.

Už Vám Emanuele uvařil?

To zatím ne, ale pozval mě k sobě do restaurace. Tak možná tam?

Star
Dance

Olga Šípková
& Marek Dědíček

Olga Šípková:

My ženy si v hlavách vytváříme květák negativ a hrůz

Co Vám proběhlo hlavou, než jste kývla na účast ve StarDance?

Měla jsem velkou radost. Mám ráda tanec i světla ramp a vše kolem toho, protože jsem na to bývala zvyklá. Napadlo mě, jestli mám vůbec šanci to zvládnout nejen fyzicky, ale i psychicky. Nakonec zvítězila touha něco zažít.

Fyzičku ale jako profesionální sportovkyně máte...

Už je to sice dvacet let, co jsem byla mistryní světa, ale jsem zvyklá makat. S lidmi trénuji až čtyřikrát týdně. Ale nikdy jsem netrénovála v páru, ani když jsem závodila, protože jsem se věnovala individuálním disciplínám.

Jaké to najednou bylo, tančit v páru?

Nechci, aby to vyznělo zle, ale nechat se vést bylo pro mě to nejtěžší. Také jsem si musela zvyknout na to, být s mužem. Vůbec jsem se necítila uvolněná. Ale dnes už jsme parťáci a je to naprosto v pohodě. Dokonce se spolu i hodně nasmějeme.

Jak se spolu v páru doplňujete?

S Markem nám to dohromady funguje moc dobře. Jsem hodně pokorný člověk. Ale i když nejsem dominantní, dokážu se ozvat. V každém vztahu se vždy snažím samu sebe vybalancovat.

Zasahujete po svých zkušenostech Markovi do tvorby choreografie?

Zatím tolik kreativní nejsem. Teď se potřebuji hlavně naučit tanec. Mohla bych použít sílu, ale to by bylo špatně. Zadaří-li se a my v soutěži vydržíme déle, tak se snad do tance zaangažuji s větší kreativitou.

V čem je taneční pohyb jiný oproti sportům, na které jste zvyklá?

Celý život se věnuji koordinčně estetickým sportům, tak asi

nějaké předpoklady mám. Ale zátěž přesto vnímám. Hlavně mě bolívají záda, protože najednou se pohybuji na podpatcích, na což nejsem vůbec zvyklá. Normálně skáču v tenis-kách! Ale zatím je to zvladatelné, takže zatím nemám žádné větší fyzické problémy. Až mě to překvapuje.

Co Vám tanec přináší?

Prožitok, příběh, psychické uvolnění. Tanec pro mě vlastně znamená moji svobodu.

Tančíte si i doma?

Tančím. Navíc lektoruji taneční aerobic, a dokážu pomalu tancovat i s činkami v posilovacích lekcích. Miluji tanec, ale ten můj je trochu jiný než ten, o který jde ve StarDance.

Letos poprvé je do soutěže zařazena novinka v podobě večera současného tance. Jak se na něj těšíte?

Ten večer mě moc láká. Mohla bych v něm ještě více vyjádřit sebe sama. Standard a latina jsou krásné, ale jste svázáni technikou. Ve scénickém tanci můžeme rozpustit emoce a otevřít se.

A zatím se spíš cítíte jistá spíše v latině, nebo standardních tancích?

To těžko říci. V latině je temperament, ve standardním tanci jsou životní emoce, které už člověk prožil.

Jste zvyklá vystupovat před lidmi, je ale něco, co Vás v soutěži děsí?

My ženy máme dar domněnek a očekávání. Děláme si v hlavě květák negativ a hrůz. Proto se snažím žít okamžikem a užívat si trénink. Já opravdu nyní trénuji pro trénink. Až se bude StarDance blížit, tak budu prožívat přímé přenosy. Nyní se ale na ně snažím nemyslet, abych nebyla smutná, že si třeba neužijeme víc tanců.

Marek Dědík:

Diktaturu ode mě nečekejte

Do StarDance jdete potřetí. Co Vás na soutěži tolik láká?

Na StarDance mám nejraději to, že mi vždy dovolí seznámit se s velmi zajímavým člověkem, který ve svém životě něco dokázal. Nikdy nevím, kdo to bude a vždy jsem mile překvapen.

Jak se Vám daří poznávat Olgu?

Olga je velmi milý, skromný a pracovitý člověk. Vždy až s přibývajícím společně stráveným časem člověka poznám lépe, ale již nyní vím, že Olinka je člověk s velkým srdcem.

Zatím jste tancoval s herečkami. V čem je Olga jako profesionální sportovkyně jiná?

Vydrží stát na parketu dvě hodiny bez pauzy. Fyzická připravenost je znát. Někdy to ale přináší i mínusy. V tanci je totiž důležité střídat intenzitu pohybu, být občas jemnější (zomalit, zrychlit, zjemnit, přitvrdit). Tohle bych chtěl na našem společném tanci ukázat a budu rád, pokud se nám to podaří a divákům se to bude líbit.

Olga je díky své práci na choreografii, ačkoli naprosto jiného charakteru, zvyklá. Jakým stylem k ní přistupujete?

Jak už v otázce zaznělo, charakter společenských tanců je úplně jiný než charakter aerobiku. A proto k Olze přistupuji individuálně a snažím se choreografie stavět tak, aby se v nich cítila příjemně, a poukázat na to, co je na Olze dobré. Snažím se choreografii ušít na míru.

V čem myslíte, že se s Olgou doplňujete jako taneční pár?

Oba dva jsme zvyklí pořádně dřít a makat a věnovali jsme vše tomu, abychom v naší profesi patřili mezi ty nejlepší. Oba se

rádi setkáváme s lidmi, a proto si chceme StarDance především společně užít.

Letos poprvé je do soutěže zařazen i současný tanec, který jste si vyzkoušel už loni ve finále...

Pokud dojdeme do šestého kola, kde se tento tanec tančí, tak budu velmi rád, protože mám rád i jiné druhy tance (jazz, balet, moderna), než je latina a standard, kterým se věnuji celý svůj život.

Se StarDance jsou spojeny emoce a tlak přímých přenosů. Připravujete, jako ostřílený tanečník StarDance, Olgu na dění kolem?

Myslím, že ne. Spíš ji nechávám si v tom plout. Říkám jí technické věci kolem – například jak bude vypadat parket. Co se týče tlaku a emocí, ty nakonec stejně zůstanou na ní. To si musí každý zkusit a prožít sám. Samozřejmě tvoříme jeden pár, a jak už to v tanečním světě bývá, tito dva si vždy důvěřují a mohou se spolehnout na vzájemnou podporu toho druhého.

Jaký máte nejsilnější zážitek z přímých přenosů?

Největší adrenalin se mi vyplavil při prvním přenosu. A pak samozřejmě vždy, když se čeká, kdo postoupí a kdo vypadne – světla smrti.

Jak Vám tanec zasáhl do života?

Pohyb a tanec je celý můj život. Tanec bez pohybu a pohyb bez tance je jako stůl bez nohou. Oba tyto aspekty fungují jen dohromady a jeden bez druhého neznamenaají nic. Proto tancem žiji každou minutu svého života.

Star
Dance

Ladislav Vizek
& Eva Krejčířová

Ladislav Vízek:

Co jsem to proboha slíbil?

Popište emoce spojené s nabídkou účasti ve StarDance.

Popravdě všechny byly negativní. Jako divákovi se mi StarDance moc líbí. Ale to neznamená, že se mi to bude líbit i jako aktérovi. Když jsem na účast kývl, tak jsem z toho týden nespál, nebo jsem se budil s myšlenkou: „Co jsem to proboha slíbil?“ Jediný kladný důvod, proč do toho jít, je to, že bych mohl zhubnout. Tedy doufám v to!

A daří se zatím?

No, já se po tréninku vždy zastavím na pivo. Navíc mám teď v létě smůlu, že je to pořád samé grilování. Takže zatím nic moc. Ale vím, že to přijde.

Je Eva fotbalová fanynka?

Nebojte, já ji dostanu do obrazu. Už jsem ji vzal na pivo s fotbalisty, takže už začíná pochyťovat nějaké vědomosti.

Jste bývalý profesionální sportovec. Jak Vám dává tanec zabrat?

Musím se přiznat, že jsem ani netušil, že některé svaly mám. Nejenže jsem je cítil, ale bolely. Vždy hlavně kolem pánve. Chodím domů unavený. Přijdu a lehnu si, a dokonce i usínám, což se mi nikdy dřív po fotbale nestalo. Fotbal je pro mě přirozený pohyb, tanec ne. A moje velitelka Eva těch nepřirozených pohybů pořád přidává. Některých tanců se fakt bojím.

Co se Vám v tanci zatím nejvíce daří?

Z ča-či mám velkou radost. Ale třeba tango mi přijde o dost složitější.

Co je pro Vás při tanci nejtěžší?

Všechno, já jsem úplný amatér. Začínám s tancem v šedesáti letech. Eva ale umí dobře vysvětlovat a mně to zatím kupodivu jde do hlavy. To jsem ani nečekal. Ale bojím se toho, že až se budeme učit další a další tance, tak se mi to všechno smete do jednoho.

Co pro Vás tanec znamená?

Řeknu to jednoduše. Pro mě je to bolest. Ale to je ve fotbale taky. Když něco děláte pořádně, tak to musí bolet.

Chodil jste do tanečních? Co Vy a plesy?

Moje taneční jsou StarDance. Před pětačtyřiceti lety jsem byl na plesu s maminkou a tetou. Obě byly statný ženský, který si mě vzaly mezi prsa a vláčely mě po parketu. Nohy jsem vůbec nemusel řešit, protože jsem je měl ve vzduchu.

Na co se nejvíce těšíte?

Těším se, až tréninky skončí a začne soutěž. Jestli mi kolo vyjde, já budu šťastný a budu řídit. To uvidíte!

Těšíte se i na přímé přenosy?

Mě tohle čekání znervózňuje. Už se těším, až to vypukne a budu to mít za sebou. Já už si přeju, ať jdeme na parket a aby to řachlo. Ať už to řachne tak nebo tak. Hlavně, ať už to je.

Vytyčil jste si ve StarDance nějaký cíl?

Já mám takové skromné přání. Já bych si to přál přežít. Fyzicky mě v životě už nic náročnějšího nepotká.

Eva Krejčířová:

Tanec je spojení sportu a emocí

Ve StarDance jste letos potřetí. Jaký byl návrat?

Super! Moc jsem se těšila a díky Láďovi je to skvělé a pohoda.

Na co se tedy nejvíce těšíte?

Těším se na živé přenosy.

To jste první, kdo to tu říká...

Vážně? Proč?

Jaké to je trénovat s fotbalovou legendou?

Hodně si rozumíme po lidské stránce. To je pro mě nejdůležitější. A fotbalová legenda? Moc fotbal nesleduju, ale Láďu jsem znala. A navíc už mě i trochu do fotbalu zasnětil.

Je tanec více o sportu, nebo o emocích?

Pro mě je to spojení sportu a vyjádření emocí. Není to jenom sport a jen emoce.

V čem má Láďa zatím největší tah na branku?

Jednoznačně tím, jaký je – jaké vzbuzuje u ostatních sympatie. A slyší hudbu, a tím pádem má i rytmus.

Zasahuje Vám díky tomu do choreografií?

To zatím ne. Já si to předem připravím sama a pak to s Láďou

při tréninku upravujeme, ale zatím nebylo třeba dělat moc zásahů.

Nenapadlo Vás do nich přidat nějaké fotbalové prvky?

Možná, uvidíme časem. Zatím chystáme tak trochu fotbalovou sambu. V tom smyslu, že jsme si vybrali fotbalovou hudbu. Ale to také záleží na tom, zda se tam dostaneme. To je ještě zadlouho.

Je Vám jako tanečnímu páru zatím bližší standard nebo latina?

Zatím jsme trénovali ča-ču a tango. S tím, že ča-ču o něco déle, takže nám jde teď lépe.

Jak to mají profesionální tanečníci s tanečními? Navštěvovala jste je, nebo jak jste se dostala k tanci?

Společenskému tanci jsem se začala věnovat ve dvanácti letech, ale před tím jsem dělala různé „pohybovky“. Se spolužáky jsem chodila do stejných tanečních, ale protože jsem už závodně soutěžila, tak se mnou nikdo nechtěl tančit.

Letos bude i několik tematických večerů, máte přání, kam se dostat?

Chtěli bychom si zatančit tu fotbalovou sambu. A také nechceme vypadnout jako první.

Star
Dance

Roman Zach
& Andrea Třestíková

Roman Zach:

To, co u stejně vysokých párů vypadá hezky, je u nás anatomicky neproveditelné

Jaké jsou Vaše první dojmy z tance ve StarDance?

Baví mě to. Prošel jsem si malou euforií, že by mi to i mohlo jít. Pak se ale ve zkušebně objevilo zrcadlo a já byl v háji. Pak jsem měl zase chvíli pocit, že mi jde ča-ča, a pak se objevil další tanec – tango, a to jsem byl zase úplně v háji.

Neustálý koloběh...

Vypadá to tak jednoduše, ale je to úplně komplikované! Samotnému mi to jakžtakž jde, ale Andrea mi u toho zatím nějak vadí.

Co pro Vás účast v takové soutěži znamená?

Výzva je asi to nejpřesnější slovo. Záměrně se vyhýbám mnohým televizním estrádám, ale StarDance má kultivovanou formu. Přiznám se, že jsem si dřív sám sebe neuměl v takové soutěži ani představit. Raději jsem se díval, jak tančí jiní. Nakonec jsem si ale řekl, proč ne, a jsem zvědavý, jaké to bude. Kromě toho, že to je show, tak očekávám, že si to celkově všichni užijeme.

Nechal jste si poradit od známých, co už v soutěži tancovali?

Vzpomínám si, že když jsem se rozhodoval, volal jsem Markovi Taclíkovi a ten mi řekl: „Ty vole! Jo, jdi do toho. Chci se dívat na tancující dvoumetrový hovado.“ Tohle mi řekl jako první, ale pak jsme se dokonce kvůli tomu i potkali.

Máte za sebou nějaké zkušenosti s tancem?

Chodil jsem do tanečních a docela mě to i bavilo. Pamatuji si, že jsem tančil s moc pěknou dívkou. Moje sestra tancovala závodně a díky tomu jsem získal pocit, že tancovat umím.

Máte nějaký oblíbený tanec?

Obecně mě baví tancovat takový ten takzvaný freestyle. Naopak choreografie mě vždy rozčilovaly. Vždy jsem měl pocit, že tanec s choreografií si nelze užít. Ale teď zjišťuji, že to jde. A proto doufám, že se dostanu do stádia, kdy si to budu užít mnohem víc.

Je pravda, že na parketě Vás nelze přehlédnout...

Pro mě výška není překážka. I když teď jsme narazili na jeden krok, který se nám oběma líbí, ale je neproveditelný, když mám koleno o 20 cm výš než Andrea. Takže to, co u stejně vysokých párů vypadá hezky, nejen že u nás nevypadá hez-

ky, ale nejde to ani anatomicky provést. Zrovna dnes mi při tangu Andrea řekla: „Tady si mě trochu potáhneš... Počkej, měla bych mít nohy na zemi!“ A to bych musel být pokrčený, takže jsme to upravili, abychom vypadali dobře, a Andrea bude ve vzduchu.

Jaká je Andrea učitelka?

Bezvadná. Vlastně ale nemohu pořádně hodnotit, protože jsem žádnou jinou učitelku společenského tance nezažil. Je ale zábavná i přísná. Když moc mluvím, hned mi dá najevo, že musíme i trénovat.

Kromě herectví se věnujete i hudbě. Zasažoval jste nějak do výběru?

Hudbu jsme vybírali oba. Muselo to být něco dobrého. Kdybych to nechtěl poslouchat, tak bych na to nechtěl ani tancovat.

V čem se zatím cítíte lépe – v latině, nebo standardu?

Tak valčík snad už trochu umím, ale jestli mi mou představu Andrea zase úplně zničí, tak asi zůstane ta latina. O ča-če jsem nevěděl nic a teď už jsem na ni odborník.

Máte nějakou pomůcku, podle které si pamatujete prvky v choreografiích?

Například naše celé tango je pouť. Máme tam řetízkač, malý kolotoč, houpačku a pak tam Andrea leze na větev, ale to už jsme v zoologické zahradě.

V čem Vás Andreiny choreografie baví?

Andrea jde v tanci po příbězích. Jsme tak nějak lehce nad věcí, máme odstup. Hodně si v tanci hrajeme a občas si z toho děláme srandu.

Ví se o Vás, že jste hodně sportoval. Jak se ale tělo vpořádává s tancem?

Čekal jsem, že to bude fyzický záhum. Třeba jako když běháte a pak už nemůžete, ale zatím to zvládám dobře. Potím se teda neskutečně a objevují se u mě „putující křeče“.

Jaká máte očekávání, jste soutěživý typ?

Asi každý si to chce užít a chce vyhrát. Ale když vypadneme ve druhém kole, tak se také svět nezboří.

Andrea Třeštková:

Narážíme na to, že má Roman hrozně dlouhé nohy

Jak jste se dostala poprvé k tanci?

Jako malá jsem byla pořád v pohybu, zvláště když hrála hudba. Tou dobou se u nás na základní škole v Poděbradech otevíral taneční kroužek, naši toho využili a přihlásili mě. Nejdříve jsem začala v dívčích párech, protože chyběli kluci, ale později jsem dostala svého prvního tanečního partnera.

Je to Vaše první StarDance. Jaké Vás provázejí pocity?

Je to pro mě úplně nová zkušenost, takže mě provází pocity jako zvědavost, radost a nadšení.

Co pro Vás v životě tanec znamená?

Tanec je můj život. Veškerý volný čas jsem od malička trávila na tréninku, soustředěních nebo na soutěžích a rozhodně bych neměnila.

Měla jste nějakou představu, s kým byste chtěla tančit?

Žádnou představu jsem neměla, nepřemýšlela jsem nad tím, jestli by to měl být sportovec, zpěvák, nebo herec. Hlavně aby byl fajn a abychom si rozuměli, což se splnilo.

Jak se Vám spolu zatím tančí?

Trénink od tréninku lépe. Roman se učí rychle, ale je potřeba některé věci zautomatizovat, jak v tanečním světě říkáme „natančit nějaké kilometry“.

Jste oba hodně vysocí. Je to v tanci spíše výhoda, nebo překážka?

Překážka to rozhodně není. Každá výška má své výhody i nevýhody, jde o to najít výhody a ty na maximum využít.

Jak pracujete na choreografiích? Spolupracujete na nich s Romanem?

Choreografie vždy připravuji předem podle vybrané hudby, ale některé části během tréninku vynechám – zjistili jsme, že má Roman opravdu dlouhé nohy, nebo trochu pozměním tak, aby nám, jako tanečnímu páru seděly. Roman také přichází s dobrými nápady, i co se týče interpretace, což je dobře, protože potom u toho vypadá přirozeně.

V čem se zatím jako pár cítíte jistější – v latině, nebo standardních tancích?

Podle výšky každý typoval, že nám půjde spíše standard. Ale Roman překvapil, i latina mu jde! Takže těžko říct.

Jaká máte očekávání v soutěži?

Chceme si to užít a doufáme, že si to užijí i diváci. A samozřejmě, když už jsme do toho šli, tak doufáme v co nejlepší výsledek.

Star Dance

StreetStarDance:

Letošní ročník soutěže StarDance okořeně netradiční doprovodný projekt věnovaný pouličním stylům tance. Internetový projekt StreetStarDance propojí soutěžící StarDance s předními českými street dance tanečníky a ukáže, jak se tyto na první pohled různé styly navzájem inspirují a prolínají.

Projekt nabídne sérii unikátních lekcí street dance, tanečních stylů, které si může oblíbit každý bez ohledu na věk či fyzickou zdatnost. Staví především na prožitku z tance, energii a volnosti oproti snaze být perfektní. Ve videích, dostupných na webu www.streetstardance.cz, se objeví osm předních tanečníků české street dance scény, kteří divákům představí jednotlivé styly, odhalí své příběhy a umožní též divákům vyzkoušet si street dance naživo.

StarDance kolem dokola opět s elektronickou tužkou Zdeňka Chlopčíka

Autentické zpravodajství o dění v taneční show StarDance k samotné soutěži patří už od první řady. Televizní deník StarDance kolem dokola přináší od soboty do soboty svědectví o tom, že noblesa našich tanečních párů se rodí v potu, krvi a slzách. Stejně jako loni diváky čeká i rozbor tanců elektronickou tužkou Zdeňka Chlopčíka i pravidelné okénko tanečníka a odborného poradce StarDance Jana Ondera. Divákům pořad tradičně přinese originální sondy do snažení jednotlivých párů na zkouškách, zachytí předstartovní horečku, uvolnění, štěstí i slzy zklamání.

Star Dance

StarDance VIII

režie: Roman Petrenko
manažer vývoje: Jan Potměšil
manažer realizace: Martin Kopřiva
hlavní kameraman: Filip Havelka
vedoucí produkce: Petr Herák
scénář: Barbora Suchařípová, Marek Eben
vedoucí dramaturg: Jan Bors
dramaturg: Kateřina Dbalá
architekt: Jaroslav Svoboda
odborný poradce: Jan Onder
aranžmá hudby: Martin Kumžák
zvuk: Miroslav Hřebek, Milan Jílek
střih: Dušan Lajda, Petr Říha
pomocná režie: Jan Fronc
kostýmní výtvarnice: Zuzana Straková
výroba kostýmů: Tomáš Heller
kostýmy: Elen Horská, Jarmila Červená, Andrea Brůhová
lícení: Pavel Bauer
účesy: Blanka Hašková
redaktoři tréninků: Michaela Hronová, Ondřej Broukal
režiséři příspěvků: David Slabý, Zbyněk Fiala

StarDance kolem dokola:
režie: Jiří Podlipný
vedoucí produkce: Renata Vlčková

Znělka a kampaň:
režie: Dominik Miškovský
architekt: Ricardo Hoineff
vedoucí produkce: Vít Drozda

Kontakty pro média:
Aneta Veselská
Tel.: 736 531 243
aneta.veselska@ceskatelevize.cz
Martin Brož
Tel.: 602 144 976
martin.broz@ceskatelevize.cz
Fotoservis České televize:
Pavel Král
Tel.: 736 531 043
pavel.kral@ceskatelevize.cz
ftp://www.ceskatelevize.cz